

KSIĄŻECZKA
• DO
(NIE)
• NABOŻEŃSTWA

LEWICA

LEWICA

ŚWIECKIE PAŃSTWO

O co w tym chodzi?

PRZEWODNIK LEWICY

Świeckie państwo to takie państwo, w którym **żyjesz jak chcesz**, i w którym masz prawo wierzyć w to, w co chcesz.

Możesz przynależeć do dowolnego kościoła. Możesz też nie przynależeć do żadnego kościoła i żyć według etyki świeckiej, bo Twoja wiara to Twoja sprawa. A państwo powinno zapewnić, by nikt nie narzucił Ci praktyk, których nie podzielasz. Granicą Twojej wolności religijnej jest wolność i bezpieczeństwo innych, a państwo odpowiada za to, żeby żadne praktyki religijne nie prowadziły do dyskryminacji innych światopoglądów i religii.

Świeckie państwo:

- **Respektuje Twoje prawo do nieujawniania** przekonań religijnych oraz przynależności do kościołów lub związków wyznaniowych.
- **Nie straszy, nie karze za światopogląd**, nie dzieli obywateli na „prawdziwych” i „nieprawdziwych” Polaków w kontekście ich wyborów religijnych.
- **Nie wtrąca się** z powodu wiary rządzących do najintymniejszych sfer życia obywaterek – za to bezwzględnie przestrzega zasady wolności myśli, sumienia i wyznania.

Sprawujący władzę w świeckim państwie, zarówno w Sejmie jak w każdej gminie, zachowują **całkowitą bezstronność w kwestiach religijnych, bo tylko neutralność władz gwarantuje pełną wolność i równość wobec prawa oraz równe traktowanie wszystkich obywaterek i obywateli.**

CO NA TO KONSTYTUCJA?

Zasady świeckiego państwa zostały opisane w kilku kluczowych aktach prawnych, które obowiązują w Polsce.

W Konstytucji:

w art. 25 który mówi, że władze publiczne zachowują **bezstronność** w sprawach przekonań religijnych,

w art. 32 który mówi, że wszyscy są **wobec prawa równi**. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny,

w art. 53 który mówi, że każdemu zapewnia się **wolność sumienia i religii**. Nikt nie może być zmuszany do uczestniczenia ani do nieuczestniczenia w praktykach religijnych i nikt nie może być zmuszany do ujawniania swojego światopoglądu i przynależności religijnej.

W Ustawie o gwarancjach wolności sumienia i wyznania:

w art. 10

który mówi, że:

Rzeczpospolita Polska jest państwem świeckim, neutralnym w sprawach religii i przekonań, a państwo i państwowe jednostki organizacyjne **nie dotują i nie subwencjonują kościołów** i innych związków wyznaniowych.

(Wyjątki od tej zasady regulują ustawy lub przepisy wydane na ich podstawie.)

Niestety w wielu innych aktach prawnych wprowadzono **przywileje** i wyjątki dotyczące **jednej** konkretnej instytucji, **Kościoła katolickiego**, które zaburzają nasz porządek prawny i **stoją w sprzeczności z zasadami konstytucyjnymi opisanymi powyżej**.

Dlatego zrealizowanie idei świeckiego państwa w Polsce wymaga **konkretnych zmian**, które wpłyną pozytywnie na **wolność** Polek i Polaków jak i na **finanse państwa**.

JAKIE TO ZMIANY?

Przeczytajcie
i **dołączcie do nas.**
by zbudować Polskę
prawdziwie
WOLNĄ,
RÓWNĄ
i **SPRAWIEDLIWĄ!**

Łączy nas świecka Polska!

Łączy nas przyszłość!

LEWICA

POSTULATY LEWICY

1. Likwidacja Funduszu Kościelnego i zastąpienie go dobrowolnym odpisem podatkowym w ramach istniejącej już procedury jednego i pół procenta dla wybranej organizacji pozarządowej.

Fundusz Kościelny powstał, żeby zrekompensować Kościołowi straty związane z państwowym przejęciem nieruchomości kościelnych po II wojnie światowej. Z tego Funduszu w 80 proc. opłacane są przez państwo składki na ZUS księży i zakonnic.

Na skutek skrajnie niekorzystnych dla państwa zapisów Ustawy o stosunku państwa do kościoła z 1989 roku, a także dwóch dekad działalności Komisji Majątkowej, Kościół katolicki odzyskał i zyskał tak ogromne połacie ziemi i tyle nieruchomości w Polsce, że stał się, jak wynika z danych GUS, największym posiadaczem ziemskim po państwie. Dlatego wiele lat temu ustała przyczyna istnienia Funduszu Majątkowego. Tymczasem Fundusz istnieje i w coraz większym stopniu drenuje nasz wspólny państwowy budżet.

W 2023 roku na Fundusz przekazano już 216 mln zł! Dzięki zastąpieniu Funduszu dobrowolnym odpisem podatkowym, kościoły i związki wyznaniowe będą finansowane przez swoich wiernych, co pozwoli także urealnić liczbę osób, które przynależą do danego kościoła.

2. Opodatkowanie kościoła na takich samych zasadach jak inne organizacje pozarządowe.

Księża, którzy pobierają opłaty za usługi powinni tak jak wszyscy inni usługodawcy prowadzić kasy fiskalne i odprowadzać podatek dochodowy. Obecnie księży obowiązują podatek dochodowy (PIT) jedynie w formie niewielkiego ryczałtu, w zależności od funkcji w Kościele i wielkości parafii – od 142 zł kwartalnie dla wikariuszy, do półtora tysiąca dla proboszczów największych parafii. To kwoty nieporównywalnie mniejsze, niż gdyby PIT był płacony na zasadach ogólnych. Nie ma uzasadnienia dla tego przywileju i powinien zostać zniesiony.

3. Likwidacja ulg i bonifikat dla kościoła przy zakupie ziemi i nieruchomości czyli koniec oddawania Kościołowi za bezcen majątku publicznego.

Od 1992 roku do dziś Kościół dostaje na tzw. Ziemiach Odzyskanych grunty rolne za darmo. Po 15 ha dla parafii. Łącznie otrzymał już ponad 76 tys. ha, czyli prawie tyle, ile zwróciła niesławna Komisja Majątkowa. Te grunty warte są kilka miliardów złotych.

Chcemy likwidacji rekompensat dla Kościoła podczas nabywania nieruchomości rolnych. Proponujemy także usunięcie art. 68 Ustawy o gospodarce nieruchomościami, który umożliwia udzielanie Kościołowi bonifikat sięgających 90-99 proc. wartości nieruchomości przy jej zakupie oraz

zlikwidowanie przywileju wyłączającego Kościół także z ograniczeń w obrocie ziemią rolną (art. 2A Ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego).

4. Wprowadzenie ustawowej jawności przychodów kościołów i związków wyznaniowych oraz jawności kościelnych osób prawnych.

Transparentność finansowa powinna być podstawowym warunkiem dla każdej organizacji, która chce korzystać ze środków publicznych. Dlatego postulujemy jawność przychodów kościołów, a także utworzenie rejestru kościelnych osób prawnych. Rejestr, który ma być prowadzony w formie elektronicznej i powszechnie dostępnej, to wykaz kościelnych osób prawnych, których osobowość została uznana na forum państwowym.

5. Likwidacja etatów kapelanów w szpitalach, instytucjach państwowych i w służbach mundurowych.

Budżet ochrony zdrowia powinien służyć pacjentom, personelowi medycznemu i rozbudowie infrastruktury ratującej życie i zdrowie ludzi a nie dywersyfikacji przychodów Kościoła katolickiego. Tymczasem obecnie w większości polskich szpitali katoliccy kapelani są na etatach, a brakuje pieniędzy na etaty psychologów.

Osoby wierzące mają prawo do kontaktu z osobą duchowną, ale prawo pacjentów wszystkich wyznań do opieki duszpasterskiej należy realizować w sposób, który nie będzie dyskryminował wszystkich poza katolikami. Jak? Umieszczając numery telefonów do duchownych wszystkich wyznań na szpitalnej tablicy informacyjnej! Na prośbę pacjenta, pielęgniarka może telefonicznie zamówić wizytę, która co do zasady powinna być bezpłatna, bo w większości kościołów wspieranie wiernych i odwiedzanie chorych jest opisane jako jeden z podstawowych aspektów tzw. posługi (a nie płatnej usługi). Zaoszczędzone w ten sposób środki finansowe pozwolą np. na zapewnienie opieki psychologicznej wszystkim pacjentom bez względu na ich wyznanie religijne lub bezreligijność.

Podobnie wygląda sytuacja w innych urzędach i instytucjach publicznych oraz służbach mundurowych. Katoliccy kapelani zajęli miejsce psychologów,

którzy mogliby wspierać wszystkich a nie tylko niektórych pracowników.

Etaty kapelanów powinny być zlikwidowane we wszystkich instytucjach publicznych, bo zgodnie z konstytucją instytucje te mają służyć wszystkim obywatelom i obywatelkom Polski, a nie tylko wyznawcom jednej religii. Wynagrodzenia wypłacane księżom z budżetu policji, wojska, służb celnych czy ministerstw to nieuzasadnione nadużycie środków publicznych.

6. Zrównanie praw i obowiązków Kościoła z innymi organizacjami w kwestii przestrzegania zasad związanych z ochroną danych osobowych RODO oraz uproszczenie procedury występowania z Kościoła.

Obecnie większość ludzi jest wpisywana w poczet członków Kościoła katolickiego. Nie istnieje też sposób skutecznego wypisania się z tej organizacji ani żadna transparentna ewidencja dotycząca osób, które skorzystały z jedynej, niepełnej i ułomnej prawnie, możliwości opuszczenia Kościoła czyli dokonały apostazji.

Uważamy, że przynależność do Kościoła musi być dobrowolna i każdy powinien mieć możliwość wystąpienia z niego w dowolnym momencie. Wystąpienie powinno odbywać się poprzez przesłanie informacji o swojej woli na wskazany adres – bez konieczności wizyt, uzasadnień i konfrontacji z kościelnymi funkcjonariuszami. Skutkiem przesłania takiej informacji powinno być usunięcie danych z kościelnej dokumentacji, a także odnotowanie tego faktu (bez danych osobowych) w jawnej ewidencji.

7. Wycofanie religii ze szkół i powrót do salek katechetycznych oraz odejście od finansowania religii z budżetu oświaty.

Uważamy, że w katechezie powinni uczestniczyć zainteresowani a nie zmuszeni do udziału konstrukcją planu lekcji lub presją otoczenia.

Uważamy, że wynagradzanie katechetów z państwowego budżetu oświaty zamiast z budżetu pracodawcy, którym jest Kościół katolicki, i darmowe (w gigantycznej skali!) wykorzystywanie szkolnych sal na katechezę, to nieuzasadniony drenaż budżetu niedofinansowanej oświaty.

A do tego, religia wstawiana w środek lekcji to łamanie konstytucyjnej wolności sumienia i wyznania oraz niszczenie szkolnej wspólnoty podziałami religijnymi. Szkoła nie jest miejscem kultu, a tzw. „nauka Kościoła” jest w wielu punktach sprzeczna z nauką – jest tak w przypadku nauk przyrodniczych,

ale także w kontekście zagadnień etycznych związanych z prawami kobiet, prawami dzieci, czy prawami osób nieheteronormatywnych.

Szkolny program ma służyć wszystkim dzieciom i musi opierać się na dorobku nauki i uniwersalnym systemie wartości, uznanym przez społeczność międzynarodową i opisanym w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Budżet oświaty musi służyć oświacie a nie propagowaniu konkretnej religii.

8. Obowiązkowe lekcje edukacji zdrowotnej obejmujące między innymi wiedzę o seksualności i zdrowiu psychicznym w szkołach.

Szkolne zajęcia obejmujące również treści dotyczące ochrony przed przemocą seksualną („złym dotykiem”) i przemocą domową to dobry sposób na przekazanie dzieciom wiedzy, która zwiększy ich bezpieczeństwo.

9. Zakaz prowadzenia egzorcyzmów na osobach nieletnich.

W świeckim państwie każde dziecko ma prawo do ochrony zdrowia, obejmującej ochronę przed niebezpiecznymi i sprzecznymi z medycyną praktykami.

Niestety, Polska stała się drugim po Włoszech europejskim centrum niebezpiecznych dla zdrowia i nie poddanych żadnej kontroli społecznej praktyk, jakimi są egzorcyzmy.

W kontekście zapaści psychiatrii i braku dostępności psychoterapeutów, brak uregulowań prawnych dotyczących stosowania inwazyjnych rytuałów religijnych na dzieciach prowadzi w wielu wypadkach do niedopuszczalnych nadużyć i łamania praw dziecka. Zakaz egzorcyzmów powinien być opatrzony sankcją karną wobec realizujących te praktyki oraz opiekunów prawnych narażających dziecko na utratę zdrowia.

10. Usunięcie artykułu 196 o obrazie uczuć religijnych z Kodeksu karnego.

Otoczenie opieką prawną jednej wybranej kategorii uczuć oznacza dyskryminację wielu grup obywateli i ich uczuć. Artykuł 196, niespotykany w innych krajach UE, stanowi narzędzie cenzury i narusza konstytucyjną zasadę wolności słowa, wolności twórczej oraz wolności sumienia. To ten artykuł pozwala politykom populistycznej prawicy oraz fundamentalistom religijnym nękać sprawami sądowymi artystów i aktywistki, które nie podporządkowują się narzucanej przez nich katolicko-nacjonalistycznej narracji.

11. Likwidacja „klauzuli sumienia”.

Obecnie zdarza się, że lekarze i inne osoby tworzące personel medyczny w publicznych placówkach ochrony zdrowia odmawiają pacjentkom należytej pomocy zasłaniając się tzw. „klauzulą sumienia”. To szkodliwy przywilej wymierzony w kobiety i ich prawa reprodukcyjne, a wynikający z tzw. „nauki Kościoła”, która podważa w wielu punktach naukę, a także równość kobiet i mężczyzn oraz prawo kobiet do samodzielnego decydowania o swoim życiu.

Wierzenia religijne personelu medycznego nie mogą uzasadniać łamania praw pacjenta i odbierać pacjentkom dostępu do antykoncepcji, aborcji, badań prenatalnych, leczenia niepłodności metodą in vitro czyli świadczeń, do których dostęp każdej osobie płacącej podatki gwarantuje kontrakt między publiczną placówką ochrony zdrowia a NFZ.

12. Likwidacja Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i KEP.

Istnienie Komisji, w której przedstawiciele Rządu omawiają sprawy państwowe i dotyczące wszystkich obywateli z przedstawicielami władz jednego wybranego kościoła nie ma żadnego uzasadnienia w polskim prawie i stoi w jawnej sprzeczności z konstytucyjnymi zasadami równości wszystkich wobec prawa oraz rozdziału państwa i Kościoła.

13. Wprowadzenie możliwości pochówku zmarłego przez osoby ze związków nieformalnych oraz decydowania o miejscu złożenia prochów.

Uważamy, że polskie prawo powinno umożliwiać pochowanie prochów zmarłego w ogrodzie pamięci, rozsypanie prochów na polu pamięci, przechowywanie urny z prochami w miejscu zamieszkania bliskich zmarłego oraz pochowanie najbliższej osoby przez osobę, która była z nią w związku nieformalnym.

14. Likwidacja przedawnień w wypadku przestępstw seksualnych popełnianych na dzieciach.

Specyfika przestępstw seksualnych polega m.in. na tym, że ofiary są w stanie mówić o swojej krzywdzie dopiero po wielu latach, a sprawcy chronieni przez Kościół działają czasem nawet przez kilka dekad. Obecne przepisy o przedawnieniu tego rodzaju przestępstw sprawiają, że większość ofiar nie ma szansy postawienie sprawcy przed sądem.

15. Utworzenie niezależnej komisji prawdy i zadośćuczynienia.

Komisja zajmie się systemową odpowiedzialnością Kościoła katolickiego za przemoc seksualną księży wobec dzieci i za tuszowanie tej przemocy przez arcybiskupów. Komisja ma także doprowadzić do wprowadzenia bezwzględnej zasady wypłat odszkodowań na rzecz ofiar.

W tej chwili hierarchowie Kościoła katolickiego otwarcie i bezprawnie odmawiają wydawania dokumentów dotyczących przestępców seksualnych w sutannach państwowym organom ścigania, pomimo że zarówno sprawcy jak ofiary są obywatelami Polski i podlegają polskiemu prawu. Konieczne jest otwarcie archiwów kościelnych i zabezpieczenie dowodów przestępstw przez prokuraturę.

16. Neutralność religijna urzędów oraz instytucji państwowych i samorządowych

czyli:

- kodyfikacja relacji między urzędnikami a duchownymi,
- nieobecność symboli religijnych w urzędach i instytucjach,
- zmiana w ustawie o gwarancjach wolności sumienia i wyznania zakładająca świecki charakter uroczystości publicznych i instytucji publicznych.

Tylko neutralność religijna sprawujących władzę oraz prowadzonych przez państwo instytucji gwarantuje realną równość wobec prawa oraz wolność wyznania wszystkim obywatelkom i obywatelom.

Obecnie w Polsce nasza wspólna przestrzeń publiczna bywa zawłaszczona przez Kościół katolicki. Symbole religijne wieszane są w urzędach, szpitalach i szkołach, bez pytania nikogo o zgodę, bez żadnej procedury. To przemoc symboliczna.

Świeckie ceremonie (jak otwarcie inwestycji, początek roku szkolnego etc.), które powinny służyć budowaniu społeczności wokół różnych spraw, bywają łączone z odprawianiem katolickich ceremonii. To dyskryminowanie wszystkich tych, którzy chcieliby uczestniczyć w życiu lokalnej społeczności, ale niekoniecznie po drodze im z Kościołem. Ze statystyk samego Kościoła wiemy, że w podstawowym rytuale jakim jest niedzielną msza uczestniczy z własnej woli już tylko nieco powyżej 20 proc. Polek i Polaków (wg danych kościelnych z 2021 – 28 proc. tzw. dominicantes).

Postulujemy wprowadzenie zasad zapewniających neutralność religijną urzędów oraz instytucji państwowych i samorządowych. Osoby duchowne, zakonne, nie powinny też piastować urzędów państwowych i stanowisk w administracji państwowej.

17. Wprowadzenie zakazu agitacji wyborczej w kościołach.

Konstytucyjna zasada rozdziału państwa i Kościoła oznacza m. in., że Kościół nie może jako organizacja aktywnie wpływać na to kto sprawuje władzę w Polsce. Niestety, w trakcie kolejnych kampanii wyborczych wielu hierarchów i księży bezpośrednio agituje na rzecz niektórych polityków i partii politycznych.

Kodeks wyborczy w obecnym kształcie zabrania prowadzenia agitacji wyborczej m.in. na terenie

urzędów administracji rządowej i samorządowej, sądów, jednostek wojskowych i zakładów pracy, jeśli w swym sposobie i formie zakłóca ona normalne funkcjonowanie tych zakładów. W świeckim państwie taka agitacja powinna być niedopuszczalna także na terenie kościołów i miejscach kultu religijnego innych związków wyznaniowych.

18. Renegocjacja Konkordatu, a w przypadku braku dobrej woli Watykanu w kontekście wprowadzenia koniecznych zmian, jego wypowiedzenie.

Uznajemy, że Konkordat zawarty między Polską a Watykanem i dający Kościołowi katolickiemu szczególne przywileje wśród wszystkich kościołów i związków wyznaniowych zarejestrowanych w Polsce, ze szkodą dla praw obywateli i obywateli Polski, musi zostać renegocjowany, również dlatego, że od początku jego obowiązywania strona kościelna nie przestrzega zasady opisanej w punkcie pierwszym dot. poszanowania zasady niezależności i autonomii państwa i kościoła. Jeśli zabraknie woli do prowadzenia takich rozmów przez Watykan, konkordat powinien zostać wypowiedziany.

LEWICA

lewica.org.pl

Jeśli chcesz z nami działać,
pomóc nam, to

zapisz się do Ekipy Lewicy

www.ekipalewicy.pl